

Mycket väsen för ingenting Välspelat om vad krig gör med vår tillförsikt

Rebecca Gorwats Hero mognar genom att tvingas möta andras hat och intriger i ”Mycket väsen för ingenting”. Här med David Bengtsson som den fåfänge Claudio. Foto: Johan Österlind

”Mycket väsen för ingenting” förenar kärlekstragedi med eldfångda orddueller – att spela Shakespeare i en nedlagd hundfoderfabrik visar sig vara ett lyckokast.

Lars Ring

Regi	Teater Inga Onn
Medverkande	Philip Lithner, Nina Dahn, David Bengtsson, Rebecca Gorwath, Per-Johan Persson, Pontus Plænge, Rebecca Holmlund, Daniel Gustavsson, Åsa Ekberg, Paula Brandt, Karolina Mindell Kidanu m fl
Var	Shakespearefabriken, Vadstena
Text	William Shakespeare
Övers:	C A Hagberg, Allan Bergstrand Bearbetning, scenbild: Inga Onn Kostym: Filippa Strand Berg Koreografi. Jeff Lindström Ljus: Niclas Jurander

Det börjar med en kanonsalva. Ett krig har just tagit slut. Nu ska livet åter ta vid, och

kärleken – fast särskilt enkel är den inte, den sistnämnda. Sår ska läkas, missförstånd ska redas upp och aggressioner ekar ännu genom språk och rum. Tilliten är fortfarande skör, alla är redo att betvivla och ifrågasätta.

Det är grundförutsättningen för Shakespeares tragikomedi ”Mycket väsen för ingenting”. Pjäsen beskriver ett slags post-traumatiskt tillstånd på två nivåer. Ett högstämt, ett burleskt. Ett höviskt, ett fräckt. Shakespeares pjäser innehåller ju nästan alltid två sociala perspektiv som han så förunderligt förenar.

Shakespearefabriken är en nedlagd hundfoderfabrik som delar lokal med ett kräftkokeri. Gruppen var förr hemmastadd på en gräsplan utanför Vadstena klosterkyrka men fick flytta. Den nya byggnaden får sägas vara ett lyckokast. Här kan man – oavsett väder – fördjupa sina scentolkningar på alla nivåer.

Inga Onn har iscensatt ”Mycket väsen för ingenting” och lyckas förena Shakespeares olika lager på ett kongenialt sätt. Kärlekstragedin – med lyckligt slut, förstås – mellan ädlingen Claudio och guvenördottern Hero balanseras skickligt med eldfängda orddueller mellan Benedikt och Beatrice – den sistnämnda är här mer självsäker kvinna än blott ”argbigga”.

Shakespeares ursprungliga clowninslag med den frivilliga polisstyrkan blir på premiären ett ovanligt invecklat språkspel, som igenkännbart parodierar ibland tunna polisutredningar.

Scenografin består av mängder av teaterkostymer som hänger på långa räcken, en skog av förklädnader och möjligheter. Allt mycket väl ljus- och musiksatt. Här dansas Bowielåtar och mycket av kostymer är ett slags ut- och invända jeanskläder.

Ensemblen delar alla en fin energi, närhet till publiken – och gott humör. Philip Lithner som Benedikt går från rädd till modig på alla plan: vad gäller kön, hierarkier och känslor. Beatrices roll är mer konsekvent, Nina Dahn är helt enkelt oförskräckt och lika frispråkigt verbal som en man från början till slut.

Pontus Plænge och Per-Johan Persson vet förstås precis hur man spelar Shakespeares pjäser som sommarteater.

Rebecca Gorwat gör Hero till en aningslös flicka som mognar genom att tvingas möta andras hat och intriger. David Bengtsson gör Claudio som låter sin titel göra honom socialt fåfång.

Det är roligt att uppleva Rebecca Holmlund som polis Surkart särskilt som hon då också får agera som sufflör. Kul också att veteranen Paula Brandt är med på scenen som munk.

Shakespearefabrikens originalmedlemmar Pontus Plænge och Per-Johan Persson vet förstås precis hur man spelar Shakespeares pjäser som sommarteater. Tråkigt nog är man just nu den enda grupp som gör just det. Det är en paradox, men via en svensk sommarkväll kan man hitta kärnan av ett av Shakespeares stora teman: skogen/natten som ultimata demokrati.

”Mycket väsen för ingenting” handlar inte just om det, utan om vad krig gör med vår tillförsikt och tro på andras goda vilja. Det är en välspelad uppsättning. Fabriken ligger strax söder om Vadstena. Kräftkokeri står det på skylten vid avtagsvägen.